



קון פורצ'ן



אוירית לופט בביתית

הגוננים האדומים מקבלים אזכורם ונוספים בספריה שבסוף המסדרון, המשלבת גבס עם חוץ נירוסטה שנוצרו בעבודות כיפוף מיוחדת, ובגוף התאורה שמעל שולחנות העבודה. "גוף התאורה האdom הזה הוא הדבר היחיד שהבנו מהמשרד הקודם שלנו. השאר חדשין, והחיבור בינוים נועד ליצור מיקוד ואווירה דרמטית. יש כאן כמה גופים עם נוכחות, כמו זה האdom וכמו האhil השחור הגדול שתלוו מעל שולחן היישוב. גם הפרופורציות של האhil הזה גדולות בהרבה מהריגל".

כנגד אלה מפוזרים בכל המשרד גופי תאורה קטנים, שקיים בתקרה,

בלתי נראים כמעט, אשר משלימים את האווירה.

את האווירה הייחודית - של לופט ביתי עירוני - יוצר השילוב בין הצבעים, המזיקה והריהיטים המקוריים. ליד חדר היישוב מוצבת ספה כתומה מוארכת, בעלת מראה מרוחף, מתוצרת חברת Casina האיטלקית (הספה דזוקה אינה מאפיינת את הקו השמרני יחסית של החברה). גם הפרופורציות והצבע של הספה שונים مما שאנו רגילים לראות. "האויריה הביתית חשובה מאוד", קובלע וליקסון, "אנחנו נמצאים כאן הרבה שעות, וחשוב שלכלנו יהיה נעים וnoch. חוץ מזה, אנחנו עוסקים בעיקר בתכנון ועיצוב פנים של בתים איכוטיים, מתחילות ועד סוףם, ולכן נראה לנו נכון שמדובר בסיסו של בית".

ענינו של קון פורצ'ן

משחקי פרופורציות, שימוש מקצועיocabים, שילובי סאונד ומשחקים של אור. כל אלה יצרו משרד שהעובדת והשניה בו היא חוויה לכל החושים

רונה גריין | צילום: נעם ינד

האזור המתחדש של לב העיר תל-אביב מספק לדיריו הפתוחות ואתגרים לא מעטים - הן מבחני נת התamaha למרחב העירוני, והן בכל הקשור למציאות פתרונות מודרניים בחלים שתוכנו, עם, בזמנים שבהם קנה המידה האנושי ומרחבי המחייה היו שונים. אתגר זה ניצב גם בפני גיא וליקסון ודודי עוז, אדריכלים, שותפים ובעלי משרד האדריכלות וי-סטו' די, בפעם לתוכנן את משרד שלהם. "זה חלל של מ"ר עם חזית אחת בלבד", מסביר וליקסון, "ובכח הנanton התמודדו עם תוכנן חדר ישיבות, חדר לעובדים וחדר בשביבנו. רצינו שככל חל יקבל כמה שיותר חלונות לחזית, ושיהיו מעברים חופשיים בין כל החדרים. כמו כן, היה חשוב לשמור על תחושת הפרטיות של כל מי שעבוד כאן".

רגליים צרפתיות מנופחות

התוצאה היא משרד משגע, בסגנון טרורישיק, שלמרahan אי אפשר להיאשר אדירים. "הסגנון העצבי הוא שילוב בין פריטים בעלי מראה מושנן עם פרשנות מודרנית בין קווים וקווים משלבים בטכנולוגיות חדשות. הפרשנות שלנו מתיחסת לשילובים, לחומרם ולפרופורציות, שהן קנה המידה של הפריטים. אנחנו מוציאים מפרופורציה" פריטים מסויימים,أكلה שగודלים קבועים בתודעתנו, וכן יוצרים שימושות חדשות למוצרים מסורתיים", מציין וליקסון ומציג, כדוגמה, את שולחנות העבר דה שלו ושל שותפו. אלה הם שולחנות עץ צבועים בצבע לבן בערלי רגליים דמיננטיות, שוצרתן תוכננה על ידי שני האדריכלים בהשר את רגליים צרפתיים. בכל שולחן חסלה רגל אחת, ואת מקומה תופסת שידה מינימליסטית עם מגירות נטולות ידיות. קנה המידה של הרגליים מפתיע ביחס לגודל השולחנות, ונוצר מראה שונה ומקורי.

מול השולחנות ממוקמות גומחות גבס צבועות מבנים בגון יוק-דאש, על גבי קיר מטויח בטיח גס יותר - שילוב מפתיע של צבע וטקטורה. הגוננים השולטים במשרד הם יוק, אדום, שחור ובן. הקירות יוקרים בבהירים, הרצפה עשויה מפרקט של קורות עץ רחבות, שהובאו מליביה ווצבו בטכניקה ייחודית, שיוצרת רצפה שchorה בily לאבד את מראה הטקסטורה של העץ. ביציאה מהחדר פינת קפה, הניצבת על גבי תיבה אדומה מרחפת. "תוכנו את הקיר מראש בשלב פינת הקפה שלנו, והרהייט תוכנן בהתאם", מסביר וליקסון.